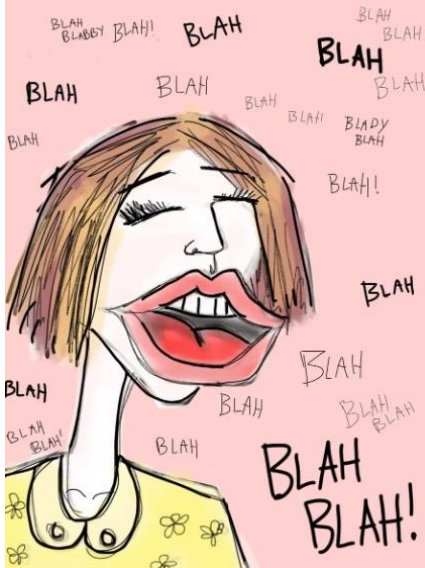

Ακριτομυθία

Ξεφεύγουμε πολλές φορές, λόγω του αυθορμητισμού που μας διακρίνει, και λέμε περισσότερα πράγματα από αυτά που θα έπρεπε. Φλυαρούμε ακατάσχετα και πότε πότε δημοσιοποιούμε μυστικά άλλων προσώπων. Διακατεχόμαστε, λοιπόν, από ακριτομυθία, λέμε μύθους (= λόγους), χωρίς να σκεφτόμαστε, δίχως να βάζουμε την κρίση μας να δουλέψει.

Σύνθετη λέξη με πρώτο συνθετικό το επίθετο **ἀκριτος** (= αυτός που δεν υποβάλλεται στην κρίση μας) και **μῦθος** (= λόγος). Την πρωτοσυναντάμε στα μεσαιωνικά χρόνια, όταν η ελληνική γλώσσα αποκτά μερικά από τα χαρακτηριστικά που έχει και σήμερα και εμπλουτίζεται με νέους λεκτικούς τύπους.

Στα νέα ελληνικά εκτός από ακριτομυθία την βλέπουμε και ως ακριτομύθια. Έτσι η ακριτομυθία ή ακριτομύθια, αυτά τα άκριτα λόγια συχνά εμφανίζονται στις ηλεκτρονικές ιστοσελίδες, με σκοπό να κηλιδωθεί η υπόληψη κάποιου ή και από αστοχασία. Κάποτε η συσσωρευμένη πικρία γίνεται ακριτομυθία, βγαίνουν στο φως τα κρυμμένα και γίνονται πια φανερά. Το σίγουρο είναι πως όταν μας ξεφύγουν αυτά τα λόγια δεν... μαζεύονται.

Ανήκει στο απαιτητικό λεξιλόγιο. Την ακούμε και στον πληθυντικό ως ακριτομυθίες, που είναι οι υπερβολικές φλυαρίες, οι αδιάκριτοι λόγοι.

Συνώνυμα της ακριτομυθίας, εκτός από τη **φλυαρία** ή το **κουτσομπολιό**, είναι η πιο λόγια **αδολεσχία** ή η **αμετροέπεια**. Πιο λαϊκά θα κάναμε λόγο για **πάρλα**, **λογοδιάρροια**. Στη μέση οδό βρίσκονται τα **εκμυστήρευση**, **αποκάλυψη**, **κοινολόγηση**, **φανέρωση**.

Αντώνυμα η **εχεμύθεια**, **μυστικότητα**, **μυστικοπάθεια**.

Αυτός που έχει αυτό το ελάττωμα είναι ο ακριτόμυθος, ο απρόσεκτος και αφελής με τα λόγια, ο αμετροεπής ή μαρτυριάρης. Μόνο που ενίοτε χάρη στην ακριτομυθία του μαθαίνουμε πράγματα που δε θα τα μαθαίναμε αλλιώς. Για φανταστείτε τι θα συνέβαινε αν ήταν **τάφος** (άλλο αντώνυμο για τον ακριτόμυθο)! Τότε, πόσες πληροφορίες δε θα γίνονταν γνωστές!

Επιμέλεια κειμένου: Σοφία Μουρούτη